

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-08-22394 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אורנה סנדלר-איתן

תובע מדחת חלואני

נגד

נתבעת אסתר פרץ חן

בשם התובע: עו"ד אייל אבידן

בשם הנתבעת: עו"ד מנשה צ' יאדו

פסק דין

לפניי תביעה לפיצוי כספי בגין ביצוע עוולה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

1. להלן תיאור העובדות בכתב התביעה:

התובע עבד במועדים הרלבנטיים כסגן מנהל בחנות הבגדים "מנגו" בקניון עזריאלי בשכונת מלחה בירושלים (להלן - 'החנות'). הנתבעת הייתה במועדים הרלבנטיים לקוחה בחנות.

ביום 12.6.2019 הגיעה הנתבעת לחנות, ולאחר שבחרה פריטי לבוש שחפצה לרכוש, נעמדה בתור לקופה לאחר מספר לקוחות שהיו לפנייה בתור. אותה עת עבד התובע בקופה, מאחר שהחליף קופאית שיצאה להפסקה. הנתבעת, שהייתה קצרת סבלנות, פנתה לתובע וביקשה שיפתח קופה נוספת. התובע השיב לה בנימוס שהדבר בלתי אפשרי והוסיף שבקרוב יגיע תורה. אותה עת טיפל התובע בלקוחה ערבייה, והשניים שוחחו ביניהם בערבית.

בשלב זה איבדה הנתבעת את סבלנותה וקראה לעבר התובע: "ערבי מניאק", "ערבי מסריח", "מחבל", "תחזור לכפר".

משהגיע תורה של הנתבעת לשלם הודיע לה התובע כי לאור התבטאויותיה כלפיו לא ייתן לה שירות, וכי עליה להמתין לקופאית שתשוב מההפסקה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

1
2 הנתבעת התרגזה מאד, ותרה אחר עובד אחר בחנות שיבצע עבורה את החשבון בקופה.
3 עובדת בשם כוותר, אליה פנתה הנתבעת, השיבה לה כי לא תוכל למלא אחר מבוקשה,
4 ולפיכך שבה הנתבעת להטיח בתובע קריאות גנאי כדוגמת הקריאות שקראה לעברו קודם
5 לכן. בתגובה דרש התובע מהנתבעת לעזוב את החנות לאלתר, תוך שהבהיר לה שאם לא
6 תעשה כן יזעיק למקום את אנשי אבטחת הקניון. הנתבעת עזבה את החנות לאחר
7 שהשליכה בכעס את פריטי הלבוש עליהם ביקשה לשלם, תוך שהמשיכה לגדף את התובע.
8
9 בחלוף כשעתיים שבה הנתבעת לחנות בלוויית אישה נוספת, שהתבררה בהמשך כאחותה
10 של הנתבעת, נעמדה מול התובע בהתרסה תוך ששלפה את מכשיר הטלפון הנייד שברשותה,
11 והחלה לצלם את התובע במהלך עבודתו אל מול הלוקוחות ויתר עובדי החנות, תוך שהיא
12 "מקריינת" במהלך הצילום, מכנה את התובע "ערבי מניאק", ואומרת משפטים כגון:
13
14 "אני לא מבינה, מנגו שלו? מנגו לא שלו והוא לא יהיה יותר במנגו, שילך לחתום
15 בלשכה כמו כל הדפ"רים, קולטת אל תדאגי, היום זה יהיה ב"הצינור" וב"חי
16 בלילה", אני רוצה שתצלמי עכשיו איך אנחנו עומדים בתור ומעכבים את כולם כי
17 יש פה מוכר שמחשיב את עצמו מנהל, והוא ערבי שלא מוכן לתת שירות ליהודייה,
18 היום אתה תהיה בטלויזיה, ואני אדאג אישית שאתה לא תעבוד כאן יותר".
19
20 התובע הזעיק את אנשי אבטחת הקניון למקום, ומשהבחינה הנתבעת בכך המשיכה
21 "לקריין" את הסרטון, ואף תחבה את מכשיר הטלפון במרחק סנטימטרים ספורים מפניו
22 של התובע, תוך שאמרה בלגלוג:
23
24 "הוא מזמין אבטחה כי אנחנו מחזיקות טלפון ביד אז הוא נורא נורא מתעצבן
25 כי הוא יודע שהוא הולך מאד לאכול אותה".
26
27 בשלב זה פקעה סבלנותו של התובע והוא נטל מיד הנתבעת את מכשיר הטלפון. הנתבעת
28 החלה לגדף את התובע בקולי קולות בעוד הוא עצמו התרחק ממנה לכיוון היציאה מהחנות.
29
30 הנתבעת הזמינה משטרה למקום. לאחר בירור שנערך בתחנת המשטרה, ובהמלצת השוטר
31 שטיפל באירוע, החליטו השניים שלא להגיש תלונות הדדיות.
32
33 התובע סבר שבכך תם העניין, אלא שיומיים לאחר מכן העלתה הנתבעת את הסרטון אותו
34 צילמה לרשת הפייסבוק, בדף הפייסבוק שלה וכן בקבוצה "ירושלמים וירושלמיות –

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

הקבוצה הפתוחה של ירושלים", בה חברים כארבע עשר אלף אנשים. התובעת אף ביקשה
מקוראי הפוסט "לשתף לשתף לשתף!!!", והסרטון "זכה" לצפיות רבות, תגובות ושיתופים
(עותק הסרטון צורף כנספח א' לכתב התביעה, והוצג לבית המשפט במהלך ישיבת
ההוכחות).

מכאן התביעה, במסגרתה מתבקש בית המשפט לחייב את הנתבעת לפצות את התובע
בסכום של 250,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה.

2. עותק הפרסום המילולי שפרסמה הנתבעת ברשת הפייסבוק, צורף לכתב התביעה. על מנת
שהכתוב לא ייצא חסר, ולמען שלמות התמונה, אצטט את הדברים אותם כתבה הנתבעת
במלואם:

"היי חברים. שמי אסתר. אני אישה דתית עם כיסוי ראש. אני נוהגת להעלות
פוסטים (זה בערך מה שכותב/ת כל אדם לפני פוסט מהסוג הזה והנה זה הגיע גם
אלי).

אתמול בשעות אחה"צ נכנסתי לחנות מנגו בקניון מלחה בירושלים. היה תור ארוך
מאד והיה קופאי אחד בן מיעוטים שבזמן שהוא נותן שירות שיחק עם הטלפון
שלו. בסביבתו היו עוד עובדות. ושאלתי אם ניתן לפתוח קופה נוספת ע"מ שזמן
ההמתנה יתקצר. הקופאי בלי שום היגיון לטון ולצורה בה ביקשתי את הדברים
הרים את קולו ואמר שהוא מנהל החנות והוא לא פותח קופה נוספת. אז הוספתי
ואמרתי שלפחות יניח את הטלפון מידיו. ואז הגיע גל נוסף של התקפה כלפיי
כשהוא מצהיר כי אין עניין שאחכה בתור מכיוון שאין לו כוונה לתת לי שירות.
התור היה ארוך ואני המשכתי להמתין הייתי בטוחה שזה רגע של כעס שיחלוף.
כשהגיע התור שלי הוא התעלם ממני בהפגנות ואמר לבחורה שהייתה אחריי
לגשת לקופה השנייה. היא מחתה וטענה בפניי שהייתי לפנייה והוא איים עליה שלא
תתערב אחרת גם היא לא תקבל שירות. בשלב זה הייתי נסערת הנחתי את
הפריטים ויצאתי מהחנות. כשהתחושה היחידה שמלווה אותי שהוא נטפל אליי
על רקע גזעני בעיקר בגלל המטפחת שלראשי.

פגשתי את אחותי ישבנו לאכול וסיפרתי לה מה היה.
אחותי הציעה שנחזור יחד לחנות שאקח את הפריטים ואגש לשלם כאילו לא קרה
דבר והיא בינתיים החזיקה את המצלמה כדי להסריט אם המקרה יחזור על עצמו
בשנית. ברגע שהוא הבחין בי הוא עבר לקופה השנייה ואמר לי אני לא עושה לך
חשבון. אחותי ביקשה ממנו לחזור שוב על הדברים והוא חזר ואמר 'את יכולה
לצלם את לא תקבלי שירות!!!'.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

1 אחותי לקחה את הפריטים וניגשה לקופאי אחרת וביקשה ממנה שירות והוא
2 הנחה את כל העובדות לא לתת לנו שירות.
3 בזמן הזה לקחתי את המצלמה ואמרנו לו שהדברים יגיעו להנהלת מנגו. הרגע הזה
4 הוא פתאום התנפל עליי, תפס לי את היד בחוזקה וחטף לי את הטלפון מהיד,
5 ובמקביל בשיא העזות הבלתי נתפסת שלו הזעיק את הקב"ט של הקניון תוך שהוא
6 מגדיר אותי כאישה מפגרת. מיד התקשרתי 100 והזמנתי משטרה תוך שאני נסערת
7 ומסבירה כי ברגע זה הותקפתי על ידי בן מיעוטים שלקח ממני את הטלפון.
8 בינתיים הגיע קב"ט והוא החזיר לידי את הטלפון שלי. וככה הוא צפה בסרטון
9 והצהיר שהוא חייב לשלם על מה שעשה. וחיכה אתי עד שתגיע המשטרה.
10 למשטרת ישראל חיכיתי למעלה משעה וחצי כשבכל כמה רגעים אני מתקשרת
11 ואומרים שניידת בדרך אליי. בזמן הזה נעשה עליי עליהם בחנות הגיעה מנהלת
12 המחוז והשתוללה ואמרה שאני כביכול קיללתי אותו. אמרתי לה שתוציא את
13 המצלמות שלה ואני אשמח שהיא תראה בדיוק מה קרה.
14 כשהגיע השוטר הוא בקושי הסתכל על הסרטון וכל מה שהיה לו לומר לי הוא
15 שאקח עכשיו את הפריטים והמנהל יבקש סליחה ובלבד שלא אגיש עליו תלונה
16 והוסיף ואמר זה לא שהוא נתן לך סטירה והתעלפת.
17 הבנתם???? זה לא כל כך נורא שהותקפת העיקר שלא התעלפת!! אז כל עוד ולא
18 התעלפת כל אחד יכול לעשות בכם כרצונו. הייתי מזועזעת והתעקשתי להגיש
19 תלונה.
20 השוטר עיכב אותנו לתחנה והוא הגיע אחר כבוד בניידת. ואז הגעתי לתחנת
21 המשטרה. חיכיתי בחוץ שעותיים שלמות עד שהכניסה אותי חוקרת ופתחה בהצעה
22 'מפתה' לא להגיש תלונה מכיוון שגם אותו ערבי גזען רוצה להגיש עליי תלונה
23 שקיללתי אותו, ואז היא תיאלץ לפתוח עליי תיק פלילי ואעבור חקירה באזהרה
24 והיא מעודד 'דאגה' רוצה למנוע ממני את הרישום המיותר הזה. אז הצעה זו ממש
25 לא הייתה אלא לחץ בכלל לא מתון על שיקול דעתי וקבלת החלטותיי.
26 בשלב הזה הייתי מותשת מורעבת עייפה ופגועה פעמיים. גם מהחווייה בחנות
27 ובעיקר מההבנה שהגנה אני לא אקבל בטח לא ממשטרת ישראל. ופשוט ויתרתי
28 והלכתי.
29 אבל כאן נכנסים אתם כולכם, הכוח האמיתי של הרשת החברתית, אנחנו נוקיע
30 מהחברה שלנו אנשים גזעניים ותוקפניים!! והם בטח לא יתנו לנו 'שירות' בשום
31 מסגרת של חברה שמכבדת את עצמה ואת לקוחותיה. בואו נעשה שיתופים כמה
32 שיותר ונגיע לכל מקום כדי שהצדק ייעשה. ולא בידי מי שלא באמת שומר על חיינו
33 וכבודנו משטרת ישראל. מצ"ב הסרטון. תודה שקראתם!!! מקווה שלכם זה לא
34 יקרה אף פעם! לשתף!!! לשתף!!! לשתף!!!

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

- 1
2 הקורא ודאי הבחין שהנתבעת לא ציינה כלל בדברים שפרסמה שכינתה את התובע לפניו
3 קודם לכן בכינויי גנאי שונים, על רקע מוצאו או בכלל.
4
5 בתגובות שפרסמה הנתבעת בהמשך לפוסט אף הוסיפה הנתבעת: "לשום גבר שבעולם אין
6 זכות להרים עלי יד", "אם מנהל החנות היה תוקף אותך או את הילדה שלך, אני מבטיחה
7 שהיית מגיבה אחרת", "לכל יפי הנפש המתייפפים שלא רואים את מנהל החנות תוקף
8 אותי בסוף הסרטון, ובחרים להיתפס על הכיסוי ראש שלי" (ראו נספח ה' לתצהיר התובע).
9
10 3. הנתבעת הגישה תחילה כתב הגנה ללא ייצוג משפטי, בו הכחישה בתוקף שכינתה את
11 התובע בכינויים שציין בכתב התביעה, ואף טענה שהטיחה בפניו שחשה כיהודייה בעלת
12 חזות יהודית שהופלתה לרעה על ידי "ערבי שהעדיף לקוחות מבני עמו" (סעיף 3 לכתב
13 ההגנה). הנתבעת הוסיפה וטענה שלאחרונה אף נודע לה ש"התובע הגזען" (כך במקור) גרם
14 לפיטוריהן של העובדות היהודיות בחנות והכניס במקומן עובדות ממוצא ערבי (שם).
15 הנתבעת הוסיפה שהיא עצמה חשה מושפלת לאחר שהתובע הודיע לה מול כל קהל
16 הלקוחות בחנות שלא תקבל ממנו שירות (סעיף 4 לכתב ההגנה).
17
18 כן טענה הנתבעת בכתב ההגנה שהתובע תקף אותה בחבטות, וכי התובע הוציא מידה את
19 מכשיר הטלפון "בכוח תוך כדי מאבק", ואף "חבט בכתפה בחוזקה". במקום אחר טענה
20 שהתובע חבט בה בידה בחוזקה (ראו סעיפים 4 ו-4ד לכתב ההגנה).
21
22 בהמשך, ולאחר ששכרה הנתבעת ייצוג משפטי, גרסתה של הנתבעת בנוגע לאירוע השתנתה
23 מעט.
24
25 4. התובע כלל בראיותיו את הסרטון שפרסמה הנתבעת ותצהירים מטעמו ומטעם עובדות
26 אחרות בקניון. בסרטון נשמעת הדוברת מכנה את התובעת בכינוי "ערבי מניאק", וקוראת:
27
28 "אני רוצה שתצלמי עכשיו איך אנחנו עומדים בתור ומעכבים את כולם כי יש פה
29 מוכר שמחשיב את עצמו מנהל, והוא ערבי שלא מוכן לתת שירות ליהודייה".
30
31 במהלך ישיבת ההוכחות צפה בית המשפט בסרטון, והתברר כי הדוברת בסרטון שאמרה
32 את הדברים האמורים הייתה אחות הנתבעת. עם זאת, הנתבעת עצמה היא זו שאמרה
33 בהמשך בטון לגלגני:

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

1

2

"הוא נורא נורא מתעצבן כי הוא הולך מאד לאכול אותה"

3

(ראו עמ' 13 ש' 12-2)

4

5

כאמור, אין חולק על כך שהנתבעת היא זו שהפיצה את הסרטון, ש"זכה" לצפייה של לא

6

פחות ממאה ארבעים וארבעה אלף צופים. הפרסום "זכה" ללא פחות מכאלפיים שיתופים,

7

לכאלף חיבובים (לייקים), ולכאלף ושש מאות תגובות, אף כי לא כולן אהדו את הנתבעת

8

ואת הדברים שפרסמה (ראו נספחים ב' וד' לתצהיר התובע).

9

5. כפי שכבר ציינתי, תצהיר העדות הראשית שהוגש מטעם הנתבעת כלל גרסה שונה במקצת

11

מגרסתה הראשונה בנוגע לאירוע.

12

13

כך, במסגרת תצהירה לא הכחישה עוד הנתבעת את טענות התובע בנוגע לכינויים בהם

14

כינתה אותו, אך טענה כי התובע העליב אותה תחילה וכי לכן הטיחה בו את אשר הטיחה.

15

לדברי הנתבעת בתצהירה, תחילה היא ניסתה לגרום לתובע לפתוח קופה נוספת, אך התובע

16

השיב לה בתוקפנות שהיא "לא תגיד לו מה לעשות". לפיכך שבה הנתבעת, לדבריה, לסוף

17

התור, תוך שהשיבה לו ש"לפחות יניח את הטלפון", אלא שהתובע מסר לה שלא תעמוד

18

בתור כי אין לו כוונה לתת לה שירות.

19

20

לדברי הנתבעת, היא קיוותה שאם תמתין בכל זאת בתור, יחלוף כעסו של התובע, והיא

21

תוכל לשלם עבור הפריטים שבחרה, אלא שכאשר הגיעה לבסוף תורה של הנתבעת, פנה

22

התובע בהפגנות ללקוחה שעמדה אחריה, והזמין אותה לערוך לה חשבון. לדברי

23

הנתבעת, או-אז נעלבה היא מיחסו של התובע, יצאה מהחנות ללא הפריטים בהם חפצה,

24

תוך שהפטירה בתחושת כעס "מלים לא יפות" כלפי התובע.

25

26

לדברי הנתבעת היא חשה שהתובע התנכל אליה בגלל שעטתה כיסוי ראש.

27

28

6. הנתבעת הסבירה בתצהירה כי "רצתה מאד" לקנות את שתי החולצות שבחרה בחנות

29

באותו היום מאחר שחפצה ליהנות מהטבת יום ההולדת לה הייתה זכאית. כדבריה,

30

"באותו זמן הרגשתי שהוא זה שפגע בי והוא מתנכל אליי בלי זכות ולא נותן לי לקנות

31

מוצרים שמגיעים לי במבצע של הרשת, לכן גם אמרנו בסרטון 'מנגו זה שלו', הוא לא נתן

32

לי לקנות את הבגדים שמגיעים לי ממנגו ואני נורא כעסתי ולא הייתה לזה הצדקה" (סעיף

33

24 לתצהיר).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

בהמשך הוסיפה הנתבעת: "בשורה התחתונה הכל התחיל בגלל תוקפנות לא מוצדקת שלו" (סעיף 44 לתצהיר).

הנתבעת הדגישה בתצהירה (בסעיף 21) כי הטיחה בתובע את הדברים **לראשונה** כשיצאה "מבוזה ומתוסכלת מהחנות", רק לאחר שהתובע הודיע שלא ייתן לה שירות.

בתצהירה לא חזרה הנתבעת על טענתה שהתובע תקף אותה פיזית, והסתפקה בכך שטענה שהתובע חטף את הטלפון מידה (סעיף 31 לתצהיר).

7. מהעדויות שהוצגו לי עלה כי סדר ההתרחשות היה כפי שטען התובע, ולא כפי שהצהירה הנתבעת:

התובע נחקר על כך ארוכות בחקירה נגדית ועמד על דעתו בעניין זה (עמ' 9 ש' 34 עמ' 11 ש' 17). עדות התובע הייתה מהימנה בעיניי, ונתמכה בעדויות הנוספות מטעמו.

כך, גם מעדותה של גב' מאי סטשטיינג, לקוחה אחרת בחנות שעובדת בחנות סמוכה, עלה כי הנתבעת ביקשה מהתובע לפתוח קופה נוספת, וכי סמוך לאחר שהתובע הסביר לה שהדבר לא אפשרי החלה הנתבעת לגדף אותו במלים "ערבי מניאק" ו"ערבי מסריח" (עמ' 5 ש' 28-29). רק לאחר מכן, ובעקבות התבטאויותיה המעליבות של הנתבעת כלפיו, הודיע לה התובע שלא ייתן לה שירות, ושיהיה עליה להמתין לקופאית שתשוב מההפסקה (סעיפים 4-5 לתצהיר ועמ' 5 ש' 1-2: "הוא פשוט לא ענה לה, הוא לא התייחס אליה [הכוונה לאחר שהשיב לנתבעת שלא ניתן לפתוח קופה נוספת כפי שביקשה, ראו עמ' 4 ש' 27-28 וסעיף 4 לתצהיר] ואז היא כעסה והתחילה לצעוק לו יא ערבי מסריח, תחזור לכפר, מי זה המנהל למה הוא לא נותן לי שירות"; ראו גם עמ' 5 ש' 17-13).

העדה אף העידה כי היא זוכרת היטב את האירוע מאחר שהזדעזעה מהביטויים בהם השתמשה הנתבעת (סעיף 4 לתצהיר).

עדות זו, שהייתה אף היא אמינה בעיניי, השתלבה היטב עם עדותה של עדה נוספת מטעם התובע, גב' אתאר אבו גוש. עדה זו, שראתה את הנתבעת רק לאחר שזו שבה לחנות בלווית אחותה וצילמה את התובע, סיפרה אף היא שהלקוחה לה העניק התובע שירות עובר לחלקו הראשון של האירוע הזעיקה אותה ממקומה בעקבות ההתרחשות על מנת שתגן על התובע. גב' אבו גוש העידה שהתובע נהג בנתבעת בנימוס ובסבלנות, וכי רק לאחר שהנתבעת תחבה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

- 1 את מכשיר הטלפון סמוך לפניו נטל התובע את מכשיר הטלפון מידה, ללא שנגע בה כלל
2 (סעיפים 3 ו- 8 לתצהיר ועמ' 7 ש' 16).
3
4 8. גם בנוגע לאירוע "התקיפה" כביכול של הנתבעת על ידי התובע בחבטות בכתף וביד הוכח
5 לי שהנתבעת לא דברה אמת בכתב ההגנה שהגישה. כך, בסרטון שהוצג לי נראה בבירור
6 שהתובע נטל את מכשיר הטלפון מידה של הנתבעת ללא שתקף אותה כלל, וזאת לאחר
7 שהנתבעת התגרתה בו וקרבה את המכשיר לפניו.
8
9 מסיבות השמורות עמה לא הביאה הנתבעת לעדות את אחותה שנכחה במקום. מכל מקום,
10 הנתבעת עצמה, לאחר שצפתה בסרטון, אישרה כי אירוע התקיפה הנזכר בכתב ההגנה
11 שהגישה לא התרחש (עמ' 12 ש' 5).
12
13 כזכור, גם בתצהיר עדות הראשית מטעמה זנחה הנתבעת טענה ספציפית זו. לעומת זאת,
14 בתגובות שפרסמה בהמשך לפוסט שהעלתה לרשת - אותו תיארה בסיכומיה כתיאור
15 אמיתי כביכול של מה שאירע, הדגישה הנתבעת שוב ושוב שהתובע תקף אותה כביכול.
16
17 9. סיכומי של דבר, התמונה העולה מהראיות שהוצגו לי בנוגע לאירוע בחנות היא, שהתובעת
18 אכן כינתה את התובע בכינויים משפילים וגזעניים לאחר שהתובע הסביר לה בנימוס שלא
19 יוכל לפתוח קופה נוספת. או-אז הודיע לה התובע שלא ייתן לה שירות, וכי תיאלץ להמתין
20 לקופאית שתשוב מההפסקה. משלא עלה ביד הנתבעת לאתר בחנות עובד אחר שיפתח
21 קופה עבורה, כעסה הנתבעת ועזבה את החנות תוך שהמשיכה לגדף את התובע. בהמשך
22 שבה הנתבעת לחנות בלויית אחותה, וצילמה את התובע במכשיר הטלפון הנייד שברשותה
23 תוך שאחותה השמיעה דברים מקניטים ופוגעניים כלפי התובע. התובע הזעיק בטלפון את
24 אנשי האבטחה, ובתגובה קרבה הנתבעת את מכשיר הטלפון לפניו של התובע תוך
25 שהמשיכה לצלמו ולהקניטו. בהמשך הוציא התובע את הטלפון מידה של הנתבעת.
26
27 הפוסט שהעלתה הנתבעת לרשת הפייסבוק, בו קראה באופן אירוני לקוראים "אנחנו נוקיע
28 מהחברה שלנו אנשים גזעניים ותוקפניים!!", וטענה שהתובע "בן המיעוטים" סירב לתת
29 לה שירות "על רקע גזעני בעיקר בגלל המטפחת שעל ראשה", ואף "התנפל עליה ותפס לה
30 את ידה בחוזקה", לא תיאר אפוא את ההתרחשויות כפי שארעה, ובמידה רבה "הפך אותו
31 על ראשו".
32
33 10. אני קובעת אפוא כי התובעת אכן פרסמה לשון הרע כנגד התובע, שהרי פרסמה דבר שעלול
34 "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרר לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" (סעיף 1(1))

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

1 לחוק איסור לשון הרע, ואף "לבזות אדם בשל מוצאו" (סעיף 1(4) לחוק), ו"לפגוע במשלח
2 ידו" (סעיף 1(3) לחוק).

3
4 עוד עולה מניתוח הראיות דלעיל, כי לא עלה ביד הנתבעת לבסס את הגנת "אמת דיברתי",
5 כטענתה, ביחס להשתלשלות האירועים שהובילה לביטויים הגזעניים והפוגעניים
6 שהשמיעה כלפי התובע.

7
8 11. אין לראות בתצהיר שהוגש מטעמה של הנתבעת כ"נטילת אחריות" מצידה, כפי שטענה
9 בסיכומיה, שהרי אף שהנתבעת הודתה במסגרתו ש"הפטירה מלים לא יפות כלפי התובע",
10 ציירה היא בתצהיר את האירוע כשונה בתכלית מכפי שהוכח לפניי שהתרחש. הנתבעת אף
11 לא טרחה להתנצל לפני התובע עד תום ההליך שלפניי.

12
13 12. לטענת הנתבעת בסיכומיה, התנהלותה הפוגענית כלפי התובע נבעה מתחושתה
14 הסובייקטיבית שהתובע נהג בה באופן גזעני, בשל כיסוי הראש שעל ראשה. בתמיכה
15 לדברים ציינה הנתבעת שתייגה את "הצינור" ואת "מבקר המדינה" בפוסט שפרסמה. דא
16 עקא, דבר בראיות שהוצגו לי אינו תומך בטענה כאילו היה בדבר מה בהתנהלותו של התובע
17 כלפי הנתבעת כדי לבסס תחושה סובייקטיבית נטענת זו. אדרבא, הנתבעת היא זו שכינתה
18 את התובע בכינויים גזעניים ופוגעניים רק משום שהסביר לה בנימוס שלא יוכל לפתוח
19 קופה נוספת.

20
21 13. לאור הממצאים העובדתיים אותם קבעתי אין מקום לקבל גם את טענתה הנוספת של
22 הנתבעת, כאילו גידפה את התובע "בעידנא דריתחא": אין בעצם תסכולה של הנתבעת
23 מהצורך להמתין בתור על מנת לצייר את הדברים הפוגעניים והגזעניים שהטיחה בתובע
24 בנוכחות כלל העובדים והלקוחות בחנות כאמירות שנמלטו מפיה בשעת כעס.

25
26 ממילא אין לראות בפרסום הפוסט על ידי הנתבעת, יומיים לאחר ההתרחשות עצמה,
27 כהמשך ביטוי לאותו תסכול וכעס לגיטימי כביכול על התנהלותו הגזענית המדומה של
28 התובע כלפיה, תוך תיאורו של התובע דווקא כגזען וכתוקפן.

29
30 מעבר לדרוש אציין, כי בפסיקה אף הובעה הסתייגות ממתן לגיטימציה לביטויים גזעניים
31 ומשפילים, תוך שלילת הפיצוי בגינם, אפילו נאמרו הם בעידנא דריתחא (ראו למשל ע"א
32 (י-ם) 9082/07 צגאי נ' אבשלום (2.3.2008) [להלן – עניין צגאי]; ת.א. (הרצ'י) 9567-07-18
33 תקוה גדעון נ' צליל דהאן וקנין (30.7.2020), בפסקה 54 [להלן – עניין תקווה גדעון]; ת.א.
34 (שלום ת"א) 25900-11-11 אבדילוב נ' בצלאל (4.7.2016)).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-08-22394 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

1

2 14. יתרה מכך, בתיאור המילולי של האירוע בפוסט, שהציג את התובע עצמו כתוקפן וכגזען
3 שאינו מוכן ליתן שירות לנתבעת בשל הכיסוי שעל ראשה, הציגה הנתבעת לנמעני הפרסום
4 תמונה מסולפת של האירוע: כזכור, הסרטון שצרפה הנתבעת לפוסט זה תיעד את חלקו
5 השני של ההתרחשות בחנות, במהלכו נשמעות הנתבעת ואחותה טוענות כלפי התובע שהוא
6 "מוכר שמחשיב את עצמו מנהל, והוא ערבי שלא מוכן לתת שירות ליהודייה", ולא את
7 החלק הראשון שבו החלה היא עצמה לגדף את התובע ללא התגרות קודמת מצדו.

8

9 נוכח התנהלותה האמורה של הנתבעת מתחילתו של האירוע ועד לסופו, לא עלה בידה של
10 הנתבעת לבסס ולו באופן תחילי את טענתה כי הפרסומים שפרסמה, בחנות או ברשת
11 הפייסבוק, חוסים תחת הגנת תום הלב.

12

13 15. ומכאן לסוגיית סכום הפיצוי הראוי:

14

15 אין צורך להכביר מלים על חומרתם ועל כיעורם של הפרסומים שפרסמה הנתבעת כנגד
16 התובע, בחנות לעיני כלל הנוכחים ומאוחר יותר ברשת הפייסבוק.

17

18 ניסיונה של הנתבעת לתאר בפרסום המאוחר יותר ברשת החברתית את התנהלותו של
19 התובע ככזו המונעת ממניע גזעני, ככל הנראה על מנת לנסות ולשוות לפרסום נופך של עניין
20 ציבורי, אך מוסיף לכיעורו של הפרסום.

21

22 התפוצה הרבה לה זכה הפרסום ברשת הפייסבוק בעקבות מאמציה של הנתבעת מהווה אף
23 היא שיקול לחומרא בעניין זה (ראו ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ, פ"ד ל(1) 589 (1975)).

24

25 זאת ועוד, וכפי שכבר ציינתי, הנתבעת לא טרחה כלל להתנצל לפני התובע, ואף ניסתה
26 להצדיק את התנהלותה הפוגענית כלפיו. בהקשר זה כבר נפסק בעבר כי –

27

28 "מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית המשפט להוכיח את
29 אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי לו הוא
30 זכאי"

31

(רע"א 4040/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 (2001), בעמ' 524)

32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 22394-08-19 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

16. בצד השיקולים לקולא מבחינת סכום הפיצוי יש להביא בחשבון שחלק מהכינויים הפוגעניים ביותר בהם עשתה הנתבעת שימוש כלפי התובע, כגון "ערבי מניאק" ו"מחבל", הושמעו על ידה בפורום המצומצם יחסית של הנוכחים בחנות.

כמו כן, בעוד חלק מהתגובות שזכתה להן הנתבעת בפרסום ברשת הפייסבוק "חיזקו" את דבריה, וחלקן אף הוסיפו כינויים פוגעניים בגנות התובע ומוצאו, תגובות אחרות לא אהדו את דבריה של הנתבעת וביקרו אותן, דבר המלמד על פוטנציאל הפגיעה שטמון היה בפרסום זה. כך למשל, מגיבה בשם Mary Amor כתבה בתגובה לפרסום, אותה סיימה ב"חיוך" (סמיילי):

"צר לי אבל היית צריכה לצלם את מה שהיה לפני ולא אחרי. כי לפי הסרטון נראה שחזרת 'לחמם' אותו. והסרטון לא מציג אותך כקורבן אלא מציג אותך באור שלילי כי רק את קיללת אותו ורק את קראת לו בשמות בזמן שהוא שמר על איפוק. ובנוגע לזה שהעייף לך את הטלפון - בואי נודה בזה, גם את היית מעיפה למישהי את הטלפון מהיד אילו הייתה דוחפת לך אותו בפנים בתקריב לא מחמיא בכלל" (ראו בנספח ה' לתצהיר התובע)

17. חרף טענת התובע, איני סבורה כי יש לקבוע בענייננו שהתובע זכאי לכפל פיצוי לפי סעיף 7א(ג) לחוק, וזאת משלא הוכח לי שפרסום הדברים על ידי הנתבעת, בחנות או ברשת החברתית, היה "בכוונה לפגוע", כפי שפורש יסוד נפשי זה בפסיקה, כלומר כוונה זדונית של ממש:

על פי הפסיקה, שהקישה מההלכות שנפסקו מהתחום הפלילי של לשון הרע, לא די בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע שהמדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, ונדרש קיומו של יסוד נוסף, של "כוונה ממש" לפגוע (ראו את דברי כבוד השופט צ' זילברטל ברע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.2013) בפיסקה 8 והאסמכתאות שם).

הדברים יפים ביתר שאת בשים לב לכך שהפרסום לנמענים רבים זמין בימינו למשתמש ברשת האינטרנט ללא השקעת משאבים של ממש, באופן שמסקנה אחרת מעצם החשיפה הרבה לה "זכה" הפרסום צפויה לשנות את נקודת האיזון שנקבעה בפסיקה בעניין זה (לרשת החברתית כמעין "כיכר העיר" המודרנית, ולהשלכות מאפייני השימוש בה על

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-08-22394 חלואני נ' פרץ חן

תיק חיצוני:

מלאכת האיזונים הנדרשת בהליכים לפי חוק איסור לשון הרע, ראו רע"א 1239/19 שאול
נ' ניידלי תקשורת בע"מ (8.1.2020)).

מכאן, שלא די בעצם חומרת הפרסום ובתפוצתו כבענייננו, המלמדות כשלעצמן על קיומה
של צפיות מצד הנתבעת לפגיעה בתובע, על מנת לבסס את קיומו של יסוד ה"כוונה לפגוע"
בו.

18. לאחר שהבאתי בחשבון את כלל השיקולים שמניתי לעיל, והוספתי ובחנתי את הסכומים
שנפסקו במקרים אחרים (ראו עניין תקווה גדעון שבו נפסק פיצוי בסך של 55,000 ₪ על
פרסום גזעני שתפוצתו היתה פחותה בהרבה; עניין צגאי שבו נפסק בערכאת הערעור לפני
כארבע עשרה שנה פיצוי בסכום של 30,000 ₪ על פרסום גזעני לפני קהל מצומצם; סע"ש
(באר שבע) 53819-07-13 אנגדה – משטרת ישראל (11.12.14) שבו נפסק פיצוי בסך 50,000
₪ לתובע בגין התבטאות גזענית מצד קצינה שעבדה עמו במשטרה; ת.א. (ת"א) 34543-05-
19 פחר נ' עובדיה (29.7.2021) שבו נפסק לתובע פיצוי בסך 35,000 ₪ בגין שתי התבטאויות
גזעניות לפני קהל סועדים במסעדה), אני מחייבת את הנתבעת לפצות את התובע בסכום
של 60,000 ₪ בתוספת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 15,000 ₪.

המזכירות תשלח לבעלי הדין את פסק הדין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ב, 25 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

אורנה סנדלר-איתן, שופטת